

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

prosinec 2016

Ples u svatého Augustina již po sedmé

Předtančení mladší farní mládeže. foto: Karel Kallab

V sobotu večer před slavností Krista Krále se uskutečnil v sále Biskupského gymnázia ples naší farnosti. Je téměř neuvěřitelné, jak se dokáže proměnit díky ozdobeným stolům vstupní hala školy ve společenskou místnost. Plesem provádl již tradičně Štěpán Tuček. Po úvodním pozdravení pozval na pódium otce Josefa a protože právě na kostele odbýjela sedmá hodina, zahájili jsme ples i duchovně – modlitbou Anděl Páně.

Po uvítání nás čekalo první předtančení. Pět párů farní mládeže nám zatančilo waltz. Jak nám prozradila choreografka Eva Kováčová, tento výstup cvičili mladí až na poslední chvíli, ale nechtěli to vzdát. Poté nastoupila takzvaná starší farní mládež. Tedy páry duchem mladé a odhodlané pustit se do nácvičku nádherného, ale náročného valčíku ve španělském stylu. Neméně náročná byla i příprava šatů – dámy s vějíři měly černé kolové sukně ozdobené barevnými kanýry a látkové květy ve vlasech, pánové byli s dámami sladění barevnými šerpami kolem pasu a manžetami.

Eva Kováčová stojí za všemi tanečními vystoupeními večera. Jako první ji musí zaujmout hudba, pak na ni vymýšlí taneční variace. „Na Nový rok jsem poklímávala u televize u koncertu Vídeňských filharmoniků. Když jsem slyšela Španělsko, probrala jsem se a věděla jsem, že je to ono,“ prozrazuje Eva svoji inspiraci. Vystoupení se nacvičují už od dubna. S letní přestávkou to tedy dělá čtyři a půl měsíce příprav. „Obdivuji všechny účinkující, že tráví každý neděl-

ní večer v tělocvičně na nácvičku,“ chválí Eva odhodlání svých tanečníků. Každý ale tuší, jak velký kus práce odvede ve svém volném čase i sama choreografka.

Když jsme v deset hodin zhlédli druhé předtančení, při kterém slečny něžné kvítky ve vlasech z úvodního waltzu vyměnily za členky s prký, odložily dlouhé růžové sukně a odhalily krátké sukně se štrápci a síťované punčocháče, pochopili jsme, proč úvodnímu waltzu věnovali tanečníci jen pár hodin nacvičování – čekal nás totiž úžasně secvičený charleston.

A co by to bylo za ples bez tomboly! Ten náš má dokonce dvě. První je tombola s okamžitými výhrami. Zda člověk vyhrál či ne, se dozví přímo ze zakoupeného losu. „Ještě týden před plesem jsem trnula strachem, že výher bude málo,“ říká Romana Moutelíková, která má tombolu na starost. Nakonec se sešlo okamžitých výher skoro dvě stovky a tombola tak byla nejbohatší v sedmileté historii. Devatenáct hlavních výher se pak losovalo z útržků vstupenek, takže šanci na výhru měl každý v sále stejnou. Po tombole už opět následoval tanec a zábava až do ranních hodin.

Večer utekl jako voda bez zádrhelů a nepříjemností. Kolik ale za tím bylo práce, to můžeme jen hádat. Proto se patří poděkovat především hlavním organizátorům manželům Štěpánkovým: Děkujeme za krásný ples. =hk, jo=

Dámy s vějíři a pánové s šerpami zatančili předtančení ve španělském stylu. foto: Ondřej Kubíček

Slovo úvodem

Drazí farníci,

ve starověku, když měl nějaký vysoce postavený úředník římské říše navštívit nějaký odlehlejší kraj, tak se to nazývalo „adventus“ čili příchod. Ale ještě než tam ten úředník dorazil, tak poslal několik měsíců předem předvoj, který měl na tento příchod připravit, a tak se srovnávaly cesty, opravovaly domy, aby bylo všechno připraveno. Všichni se na tu návštěvu těšili, protože to bylo spojeno s mnoha dary a výhodami. Ale samozřejmě jen za předpokladu, že vše bylo dobře připraveno.

Za necelý měsíc nás čekají Vánoce (druhý nejdůležitější svátek v liturgickém roce) a my se chceme na tuto slavnost, na tuto oslavu Božího příchodu na zem náležitě připravit. A tou přípravou rozhodně nemyslím (jak by se mohlo z úvodních slov zdát) důkladný úklid vašich obydlí či kostela ani nákup dostatečného množství jídla na štědrovečerní večeři či pečení cukroví apod. Mnohem důležitější je příprava duchovní, příprava našich srdcí. Je třeba se na Vánoce, na tyto svátky pokoje a radosti správně „naladit“.

Jak na to?

Kdy naposledy jste si všimli, že kolem vás krásně zpívají ptáci? Nevím jak vy, ale já ptačí zpěv obvykle vůbec nevnímám. Až teprve, když se zastavím a zaposlouchám se, tak si můžu vychutnat krásu jejich zpěvu. Abychom vnímali ptačí zpěv, je třeba se zastavit, ztišit se, oprostít se od vnějšího hluku a snažit se naslouchat.

A právě k tomu nás vybízí doba adventní – k zastavení se a ztišení. Jenže my mnohdy prožíváme advent přesně naopak – mnohem hektičtěji a ve větším stresu než zbývající část roku. Spíše než na to radostné, co nás čeká, myslíme na to, co jsme ještě nestihli a co je třeba nachystat. A jsme z toho nervózní. A přitom mnohem důležitější než starost o vnější záležitosti je snaha o vnitřní pokoj.

Nenechme se ovlivnit světským přístupem k Vánocům, nenechme si vzít krásu adventu, tohoto krásného období radostného očekávání.

o. Josef Novotný

Stalo se

Na začátku měsíce muži z farnosti natřeli rezavějící střechu nad sakristií. Děkujeme!

~

V sobotu 12. listopadu se holčičí spolek vydalo na výlet na Blanensko. Více než desítky slečen navštívila rozhlednu Zlobici a zahrála si spoustu her.

~

O svátku Ježíše Krista krále probíhal adorační den naší farnosti před vystavnou Nejsvětější svátostí oltářní. Při slavnostní mši sv. byl u nás poprvé využit Evangeliář.

~

V sobotu 26. 11. se konalo setkání seniorů spojené s výrobou adventních věnců.

~

Pokřtěni byli:

30. 10. – Patrik Fiala

13. 11. – Michaela Alena Hrouzková

13. 11. – Veronika Faustýna Anežka Novotná

19. 11. – Aneta Marie Kašparová

Svatost manželství přijali:

5. 11. – Michaela Ševelová
a Radim Skládáný

Zesnuli:

29. 10. – Růžena Houserová

1. 11. – František Hanák

4. 11. – Ing. Stanislav Zubatý

Děje se v diecézi

V neděli 11. prosince při deváté mši svaté předají skauti světlo z Betléma do rukou brněnského diecézního biskupa Vojtěcha Cikrleho. Po skončení bohoslužby si světélko v lucernách či na hořící svíci mohou první zájemci odnést domů. V sobotu 17. prosince bude za spolupráce dalších skautů rozváženo Betlémské světlo vlaky po České republice.

Na advent a Vánoce nacvičují i ti nejmenší

Vánoční strom před kostelem se rozsvěcí právě v den, kdy vychází toto číslo farního zpravodaje. Nemůžeme tedy napsat, jaké to bylo. Jsme ale přesvědčeni, že krásné, protože všechny sbory, které na rozsvěcení účinkují, nacvičují svůj program už dlouho dopředu. Dnes se podíváme do zákulisí těch nejmenších.

Každou neděli v deset hodin se začne hemžit místnost dole na faře předškolními dětmi. Na Sboreček chodí hlavně děvčátka, ale uvítají zde kohokoli, kdo má zájem si zazpívat. Dokonce i pokud máte dítě, o kterém jste přesvědčeni, že chvíli neposedí, nemusíte se bát jej na nacvičování přivést. Vedoucí sborečku Marie Vichrová a její dvě pomocnice Gabča a Katka Kubíčkovy umí s dětmi kouzla. V tomto malém sboru se nejen zpívá, ale také u písniček ukazuje a pohybuje.

Motto letošního ročníku Betlémského světla zní *Odvážně vytvářet mír*. Je inspirováno Horským kázáním, kde Ježíš učí: „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími. Blaze těm, kdo jsou pronásledováni pro spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.“ (Mt 5, 9–10).

V naší farnosti se bude Betlémské světlo distribuovat na Štědrý den od 14 do 17 hodin. =mš=

Děti nacvičují Moje malé světélko.

foto: hk

V čase adventu nastává pro dětský sboreček nejvyšší sezóna. Písničky si nacvičují nejen na rozsvěcení stromu, ale také na adventní a vánoční mši. Oblíbenou píseň „Advent, dnes je první advent“ si pak pobrukuje ne jeden farník nejen na první adventní neděli. =hk=

Máme velké bohatství doma, ale nevíme o něm...

...tak začínala přednáška otce Jiřího Kani, faráře z Blanska, v neděli 6. 11. 2016 v kostele svatého Augustina.

Uvědomujeme si Rok církve, Rok rodiny, Rok milosrdenství, ale když tento rok pomine, mýjí nás i hodnoty, které jsme v tom či onom roce vnímali. Církev je založena a vedena Bohem Otcem jako rodina. Úmysl Boží je být všichni jedna

rodina. A stejně jako v rodině musí fungovat mnohogerenační soužití, musí fungovat i v církvi.

Rodina je tady proto, aby nebyl člověk sám!

Církev je rodinou mnoha generací – máme tady různé generace: generace dětí, mladých, dospělých, seniorů, zaměstnaných, nezaměstnaných, boha-

tých, sociálně slabších, sportovců, umělců,... Jsme jediná organizace, kde funguje mezigenerační dialog. Je to hodnota, kterou je škoda si nechat jen pro nás. Jedině v církvi se může stát, aby dvě různé generace něco prožívaly naplno společně – generace bohatých i generace nezaměstnaných společně, upřímně se vedle sebe radují a zpívají Aleluja!

Tam, kde podporujeme rodinu a generaci, jdeme vstříc životu. Ten, kdo žije v rodině, nebude nikdy sám.

Mentalita dnešní společnosti je postavena na jediném – na štěstí jednotlivce: chceš-li být šťastný, kup si XY... Nikde neslyšíme: chceš-li být šťastný, starej se o postižené děti, pečuj o nemocné. Ale i ti přece patří do naší rodiny! Neuzavírejte se jen do naší generace! (mládeže, podnikatelů, seniorů, aj.). Za nějaký čas můžeme zůstat sami.

Farnost je přirozeným prostředím pro soužití jednotlivců i rodin. Mějme srdce otevřené pro všechny členy naší farní rodiny i pro ty, kteří k nám občas přicházejí jen na krátkou návštěvu na mši.

=mš, jš=

O. Jiří Kaňa z Blanska nám pověděl o generacích v církvi.

foto: mš

Ministrantský výlet

Druhou listopadovou sobotu se po ranní mši svaté zaplnil prostor před kostelem mladšími ministranty. Čekal je celodenní výlet do jeskyně Výпустek, který pro ně připravili jejich vedoucí Ondřej Piler a Vít Sapák. Bývalý vedoucí skupinky Štěpán Kallab s Filipem Čižmářem vystřídal ve

vedení starších ministrantů Josefa Hálka, ale s výletem svým bývalým kolegům pomáhal. Více než desítku služebníků u oltáře letos obohatili nováčci Vojtěch Bednář, Matouš a Prokop Homolovi, Štěpán Vařejka a dvojčata Prokop a Vojta Jílkovi. Výletu se sice nemohli účastnit všichni, ale ti, kteří našli odvahu a sílu, si jej nemohli vynachválit. „Výlet byl prostě

super. Užili jsme si spoustu her a legrace. Hodně jsme si povídali, na což při nedělních schůzkách, kdy se učíme novým věcem, moc času nezbyvá. Už se těším na další akce,“ prozradil nám Kryštof Doležal. O dalších aktivitách, zejména starších ministrantů, přineseme informace v některém z příštích čísel. Všem za jejich službu patří vřelá díky. =jo=

Představujeme farní varhaníky: Ivan Hála

Naším dalším varhaníkem, kterého bych ráda představila, je pan Ing. Ivan Hála, žabovřeský farník, který má rád podzimní přírodu a vycházky se svou manželkou. Raduje se z vnoučat, z nichž se dvěma se těší v Brně a dvě má v Kodani v Dánsku, kam je jezdí navštěvovat. Mše svaté hrou na varhany v kostele sv. Augustina už doprovází několik desítek let.

1. Jste vystudovaný inženýr, muziku máte jako velkého koníčka. Kde, prosím, pracujete?

Posledních asi dvacet let pracuji na tvorbě elektrotechnických norem, nejprve jako zaměstnanec firmy ABB a v současné době jako soukromník. Většina technických norem se již zpracovává v evropských nebo mezinárodních organizacích, a tak, pokud chce Česká republika návrh normy ovlivnit, musí vyslat experta do příslušné pracovní skupiny, která danou normu zpracovává. Já jsem byl členem několika takových pracovních skupin v rámci Mezinárodní elektrotechnické komise a vzhledem k tomu, že se jednalo o mezinárodní společnost, procestoval jsem v rámci své činnosti na zasedáních prakticky celý svět. Splnil se mně například dětský sen vyčtený z dobrodružných knížek a navštívil jsem Mys dobré naděje v Africe nebo Tádž Mahal v Indii. Vytvořením mezinárodní nebo evropské normy však moje činnost nekončí. Normu, která je vydána v angličtině a francouzštině, musím přeložit, nechat ji připomínkovat zainteresovanými podniky a připravit k vydání jako normu ČSN.

2. Kdo nebo co Vás přivedlo ke hře na varhany?

Jako školák jsem žil ve Vladislavi u Třebíče a navštěvoval jsem Hudební školu v Třebíči – hru na klavír. Ve Vladislavi byl kostel zasvěcený Nejsvětější Trojici, ale nebyl zde varhaník. Tak moje máti domluvila, že na varhany budu hrát asi od devíti let já (i když jsem ještě nedosáhl na pedály). Ve čtrnácti letech jsme

se přestěhovali do našeho domu v Brně, kde jsem začal navštěvovat Lidovou školu umění na tř. Kapitána Jaroše, a to hru na varhany u prof. Karla Hradila. V šedesátých letech minulého století založil můj kolega Ing. Vladimír Kvas v kostele svatého Augustina pěvecký a kytarový soubor Akademici a já jsem tento soubor doprovázel na varhany a později jsem v tomto kostele začal na varhany pravidelně hrát a hraji zde každou neděli večer doposud. Ve sboru Akademiků jsem si také našel svoji budoucí ženu, která byla sólistkou tohoto sboru.

3. U svatého Augustina doprovázíte mši v neděli večer. Hrajete i v jiném kostele?

V současné době hraji jen v kostele svatého Augustina. Jako student jsem Vánoce a Velikonoce trávil na faře ve Fryšavě na Vysočině, kam byl přeložen pan farář z Vladislavi, kde jsme původně bydleli. Varhaníkem ve Fryšavě byl hudební samouk, který ale také vedl místní sbor, a proto na slavnosti byl potřeba varhaník, který by tento sbor doprovázel. Proto se na moje rodiče obrátil místní pan farář, zda bych se tohoto úkolu nemohl ujmout. Takže jsme doma slavili Vánoce už o den dříve, abych mohl být přítomen na půlnoční mši sv. na Štědrý den ve Fryšavě. V Brně jsem dříve vpomáhal v kostele svatého Jiljí v Komárově. Pravidelně jezdím do lázní (mám problémy s páteří), a tak si během svého lázeňského pobytu zahraji v místních kostelech (např. v Trenčianských Teplicích, ve Slatinicích nebo v Lázních Bohdaneč).

4. Který styl hudby rád posloucháte?

Mám rád různé hudební žánry, klasikou a duchovní hudbu, a proto využívám předplatného do brněnské opery a do Besedního domu, kde navštěvuji koncerty Českého filharmonického sboru Brno.

5. Hrajete na nějaký hudební nástroj i u vás v rodině?

U nás doma hraji na pianino a při některých příležitostech si zahraji společně se svým vnukem, který hraje na zobcovou flétnu a začíná s fagotem. Teď hrajeme skladby od E. Morriconeho a A. Dvořáka. Na Vánoce se samozřejmě chystáme na koledy, které už zvládá i malá vnučka na klavír.

Ing. Ivan Hála

foto: jš

6. Které liturgické období nejraději doprovázíte?

Velice se mně líbí mariánské písně, takže moje nejoblíbenější období je květen a májové pobožnosti, i když si musím postěžovat, že někteří farníci tyto písně zpívají také rádi a nahlas, ale velice pomalu, což způsobuje určité napětí mezi doprovodem a zpěvem.

7. Čeho byste ještě chtěl ve hře na varhany dosáhnout?

Jak už jsem se zmínil, mým učitelem ve hře na varhany byl profesor Karel Hradil, který ve své době vedl ženský sbor Krásnohorská a mužský sbor Foerster. Své koncerty někdy organizoval tak, že půl programu zpíval sbor a druhá polovina programu byla vyhrazena mně, kdy jsem hrál skladby, které jsme spolu nacvičili (Bach, Franck, Reger, Klička, Černohorský, Janáček a další). V Brně jsem také koncertoval v kostele svatého Cyrila a Metoděje v Židenicích nebo v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně. Během svého krátkodobého pobytu v Anglii jsem též hrával v kapli v Chesteru. Takže nyní se již snažím jen hrát k větší cti a slávě Boží.

Děkuji Vám za rozhovor.

=jš=

Farní diář

denně	út-so 7:00 hod. Roráty
11. 12.	15:30 A přece budu blízko – prezentace knihy o životě a mučednické smrti kněží Jana Buly a Václava Drboly, autoři knihy Luděk Navara a Miroslav Kasáček
24. 12.	14:00–17:00 Betlémské světlo
24. 12.	15:00 Dětská mše svatá 24:00 Půlnoční
25. 12.	Mše svaté 7:00, 9:00, 11:00
26. 12.	Mše svaté 7:00, 9:00, 18:00
30. 12.	Čtyřicetiny o Josefa
31. 12.	16:00 Mše svatá na poděkování za uplynulý rok
1. 1.	Mše svaté 7:00, 9:00, 11:00, 18:00

Hudební doprovody mší svatých:

24. 12. 24:00 hod. půlnoční mše sv.: František Xaver Bixi: Missa pastoralis in D pro sóla, smíšený sbor a orchestr; účinkují sólisté, sbor a orchestr chrámu sv. Augustina, řídí Pavel Kyncl

25. 12. 2016 11:00 hod. mše sv.: zpívají dětské sbory chrámu sv. Augustina; řídí Ludmila Fialová a Marie Vichrová

26. 12. 2016 9:00 hod. mše sv.: doprovází mladí z farnosti

Možnosti navštívit betlém:

24. 12. 14.00–17.00,
25. 12. 7.00–12.00, 14.00–17.00,
26. 12. 7.00–12.00, 16.00–18.00,
út-pá 17.00–18.00
31. 12. 15.00–16.00,
1. 1. 7.00–12.00, 17.00–18.00

Ministrantský hokej na Kraví Hoře

Kluci 15+ od 8. 12.
středy 20:30–22:00 hod.

Kluci 6–14 let od 11. 12.
neděle 16:30–18:00 hod.

Přihlášky: okubicek@gmail.com

Redakce zpravodaje přeje všem čtenářům požehnané vánoční svátky!

Dopolední kavárna maminek

Cože? Kavárna? To nemají ty maminky na mateřské dovolené doma nic jiného na práci?

Každé sudé úterý dopoledne se farní sál a přilehlé prostory na chvíli promění v dětský koutek, hernu, tělocvičnu a kavárnu zároveň. Po půl desáté se začínají trousit maminky se svými ratolestmi, prostor se plní hračkami, dětskými hlásky a vůní kávy. Kavárna je v tento čas víceméně samoobslužná, ke kávě či čaji je možné přidat něco ze zásob tzv. nedělní farní kavárny a za symbolické ceny se „rozšoupnout“ s polomáčenými sušenkami. Panuje zde družná atmosféra, děti jsou zaměstnány volnou hrou a maminky zapřádají hovory, tu ve dvojicích, tu v malých skupinkách.

Jak to začalo?

Potřeba družit se, tvořit společenství, sdílet své starosti i radosti a třeba i něco společně vytvářet je člověku (nejen maminkám na mateřské dovolené) vlastní. V minulosti se často stalo, že do sakristie přišla nějaká maminka s otázkou, kde by se mohla seznámit s dalšími maminkami. Pokud jste určitou dobu žili mimo domov nebo jste se přistěhovali z jiného města a chtěli se zapojit do místního dění, určitě mi dáte za pravdu, že proniknout do zaběhnuté komunity není někdy lehké. Lidé, kteří již do nějakého společenství patří, často nemají potřebu nabírat „nové členy“. To bohužel platí i pro farní společenství.

Sedáme vedle sebe v kostele, občas letmo prohodíme pár vět, usmějeme se na sebe, ale to ještě pořád není totéž, jako „cítit se být součástí“, „patřit sem“. V naší farnosti již existuje v tomto směru několik aktivit, které, jak věřím, mají právě tento vedlejší efekt – tvorbu společenství a pocit sounáleženosti. Mám na mysli fotbalová utkání, farní den na Vranově, setkání seniorů, farní ples atd. Zhruba před dvěma lety vznikl nápad vytvořit takovou příležitost i pro maminky na mateřské (rodičovské) dovolené.

V současné době sem některé maminky docházejí pravidelně, některé se vrací příležitostně, jak jim to vyjde. Jiné se v kavárně mihly jen párkrát, ale už o sobě trochu víme, zdravíme se, známe se jménem. Nadále jsou srdečně zvány všechny maminky s dětmi, mohou se však dostavit i samotné, pokud mají již děti starší a mají chuť a příležitost se s dalšími maminkami od sv. Augustina setkat.

Těšíme se na vás každé sudé úterý. V časovém rozmezí od 9:30 do 11:30 lze kdykoliv přijít a zase odejít. Věřím, že nám bude společně dobře.

Tereza Tučková

Zatímco si děti hrají, maminky mají možnost si popovídat.

foto: T. Tučková

Ptáte se: Kde mají svůj původ roráty?

Roráty jsou ranní adventní mše svaté doprovázené typicky českými liturgickými zpěvy, které nemají v evropské kultuře obdobu. Připomínají nám očekávání spásy, vyvedení ze zajetí a uvedení do Boží blízkosti. Přinášejí ujištění o Boží věrnosti v příslibu spásy. Tyto staré písně nás spojují s vírou našich předků. Název pochází z nejnámější latinské adventní

písně pocházející z 16. stol. z Francie: „Rorate coeli de super...“, tj. „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám spasitele...“ Původ lze najít v jitřních votivních mších sv. ke cti Matky Boží o sobotách adventní doby v době vlády Karla IV.

Zdroj: <http://svata-hora.cz/cz/article/250/roraty>
=ojn=